

[Nørskov.]

vedvarende ud i Fremtiden, og heri ligger Skovens og Plantagernes store Beskæftigelsesmuligheder.

Det foreliggende Lovforslag er jo et Led i den Beskæftigelsesplan, som Rigsdagen har arbejdet med gennem de sidste Uger, og jeg vil føje til: et betydningsfuldt Led i denne Plan. Forslaget gaar kort ud paa at bemyndige den højtærede Landbrugsminister til om fornødent ved Ekspropriation at erhverve indtil 5 000 ha Hede, Klitter eller andre uopdyrkede Jorder til Beplantning med Skov, og der føjes til, at opdyrkede Jorder, der ligger som Enklaver i uopdyrkede Arealer, eller som skærer sig ind i eller danner Forbindelse med disse, samtidig kan erhverves eller eksproprieres.

I Bemærkningerne til Lovforslaget siges det udtrykkeligt, at Erhvervelsen af disse Arealer bør søges iværksat ved frivillig Overenskomst, og det ærede Medlem Hr. Strøm pointerede ogsaa dette. Vort Parti ønsker at sætte en tyk Streg under denne Bestemmelse. Jeg tør ikke her paastaa, at Ekspropriation i alle Tilfælde kan undgaas, men jeg ønsker at sige, at jeg tror, det vil være heldigst for Sagens Skyld, at man undgaar det i saa mange Tilfælde som muligt, saaledes at Ekspropriation bliver Undtagelsen. Jeg tror ogsaa udmærket godt, det kan undgaas i de allerfleste Tilfælde, thi der ligger store Arealer endnu, som kan erhverves til Beplantning. I den Beskæftigelsesplan, som Det danske Hedeselskab indsendte til Ministeriet — jeg tror, det var midt i Sommer —, peges der paa, at Hedeselskabet er i Besiddelse af ca. 3 000 ha, som kan stilles til Raadighed til Beplantning, og endvidere ved Hedeselskabet, at der kan købes ca. 8 500 ha, saa jeg tror, at Ekspropriationer i de aller, allerfleste Tilfælde kan undgaas. Særlig bør man være varsom med Ekspropriation af opdyrkede Arealer, hvor disse Jorder skærer sig ind i Hedearealer, ikke mindst i de Tilfælde, hvor det er gode Jorder.

Lovforslagets § 2 omhandler det Udvalg, der skal bistaa ved Erhvervelsen af, og som skal føre Forhandlinger med Lodsjerne om Afstaaelsen af disse Arealer. Dette Udvalg skal bestaa af 5 Medlemmer, og der er allerede gjort Rede for, hvem der skal udpege disse. Det er en stor og overmaade vigtig Opgave, der henlægges til dette Udvalg, og det er ogsaa rigtigt — hvad der allerede er peget paa —, at de tre Institutioner, Statsskovvæsenet, Klitvæsenet og Det danske Hedeselskab, har overmaade stor Erfaring med Hensyn til Be-

plantning af Klitter, Heder og uopdyrkede Arealer, men jeg vil dog udtale, at selv om vi fra vor Side i Almindelighed ikke ønsker saadanne Udvalg for store, saa ønsker vi, at man i et kommende Folketingsudvalg vil overveje, om ikke en mindre Udvidelse vil være formaalstjenlig for Sagens gode Løsnings Skyld.

I § 3 henvises der til, at hvis Overenskomst ikke kan opnaas mellem Lodsjerne og dette Udvalg, kan der skrives til Ekspropriation, og Prisen bestemmes da af en Taksationskommission, hvis Formand udnævnes af Landbrugsministeren, medens de to andre Medlemmer udnævnes af Domstolene. Jeg synes, at man i denne Bestemmelse savner en saakaldt Overtaksation. I de fleste Love, der omhandler den Slags Forhold, findes der en saadan. Vi kunde i Udvalget ønske Oplysning om, hvorledes man har baaret sig ad ved tidligere Arealerhvervelser. Jeg har set efter i en gammel Bestemmelse fra Aar 1857, da man begyndte at beplante Klitarealer, og i denne Bestemmelse findes der en Appellinstans. Vi ønsker altsaa ogsaa dette Spørgsmaal overvejet i Udvalget.

Jeg kan billige de Bestemmelser, der indeholdes i § 4 om, at Beplantningen henlægges under visse Institutioner, og at disse Institutioner fører Tilsyn med Plantningsarbejdet. Dette finansieres i øvrigt gennem Arbejds- og Socialministeriet, og det er Meningen, at de unge arbejdsløse skal beskæftiges ved disse Arbejder.

Jeg ønsker kun saa til sidst at sige, at Plantningssagen er jo et Arbejde paa langt Sigt, thi ikke blot om 10 Aar, men gennem Aarhundreder vil vort Land nyde godt af det, der plantes nu. Det er derfor udmærket, at Staten foretager dette Fremstød, men det er ikke nok, ogsaa den private Mand maa animeres til at tage stærkere fat, thi der ligger en stor og vid Opgave foran os. I en Tid som denne hugges der stærkt i vore Skove og Plantager. Her maa plantes unge Træer til Erstatning for de gamle, og endnu henligger der rundt om i Landet mange Banker, Skrænter og daarligere Jorder, som kun egner sig til Beplantning. Hedeselskabets Direktør, Hr. C. E. Flensborg, har for nylig formet Slagordet: „Hver Mand sin Skov!“ — og Direktøren paaviser udførligt i Hedeselskabets Tidsskrift af 15. September den store Betydning, det vilde have for Landet i Almindelighed og for Landbruget i Særdeleshed, hvis der blev plantet mere, med andre Ord oprettet flere Skove og Plantager.

Det vigtige Læplantningsarbejde maa